

sis ütles tema wessise silmaga: "Imelikud on Jõ-
sanda armu teed, kus peal tema meile juba siin
elus niisugust röemo walmistab. Minna saan kahe-
wõrra palka: esimene oli röem inimeste peastmisse
üle, ja nüüd kringitakse mulle veel raha peale kaupa,
misga elopäivi mureta wõin õhtule ajada.

Üks tänolisik wölgnit.

Mõne nädala eest sai üks auuväärt wana
kiriko õppetaja Prantsuse maal posti pealt ühe
pakkifese, mis San Brantsisko linnast Kalewornia
maalt temale oli saadetud. Suurem ulk kalendri
lugejatest ehk kuuleb siin esimest korda Kalewornia
maa nime, mis viimisel aaval wäga kuulsaks on
saannud, ja kellest ses ramatus: "Ma-il in ja mõnda,
mis seal sees leiba ou," neljandamas andes,
128 lehe lülle peal lühidelt nimetati. Aga ruttame
jutule tagasi.

Kiriko õppetaja pani wäga imelks, kes temale
nii laugelt pakkifest posti peale oli vannud, kus
temal ei fedagi sugulasi, sõbra ega tuttawat teada-
walt ei olnud. Palki wedamise ind oli alles mäss-
mata, sellepärast seda õppetaja käest tagandueti.
Kui ind tasotud oli ja wanakene ika veel mõist-
mata juhtumise file kahe wahel seisis, edasi tagasi
mõtteldeš, wöttis ta wiimaks noa fätte ja ofas

palki labti arotama, mis kindlast tugeva riide sisse
oli ömeldud. Riide seest tuli üks weisene fasti-
kene nähtavale. Kes jõuab kiriko õppetaja imelks,
panemist üleskünnistab, tui lastifest lahti tehes
ühe suure tombu selget fulda fastis leidis!
Kulla tombu juures leidis tema sädeliske, kuhu
peale nõnda oli kirjutatud: "Nõder ülesnäitmine
igatvesest tänoandmise kõrbest. **1848** aasta 28ma
Leikuse fuu pääwa mälestuseks. Karl S. endine
wäepealik 30mäs rügementis, praegone fullakaewaja
Kalewornia maal." Pikemalt ei seisnud midagi kirjas.

Aga 28mal Leikuse fuu pääwal **1848** oli ala-
mal räägitav juhtumine sündinud: Wana kiriko
õppetaja oli õhtul ilja ühe raske aige juurest koe
poole minemas, kui logedal väljal üks wäepealik
temal fogemata wasto tuli. Pealiko silmnägo
näitas kahvatanud ja sehlunud, tema ei usalda-
nud õppetaja wasto silmi ülestdosta, waid ruttas
otsekohe jõe poole, mis teest ehk wersta lauguse sel
joostis. Kiriko õppetaja küsitsi lahke sõnaga, mis
raske loorem noore mehe südant piinomas, aga
pealik ei annud wastust, waid rohked silmapisarad
joostsid temal palgeid mööda maha; ja tahtis mees
wiibimata jõe poole edasi minna. Õppetaja wöttis
tema käest finni ja ütles tösise sõnaga: "Moott
inimene! teie olete Jumala teelt efsinud ja kuri
nõuu elab teil südames. Kannatage natuke aega,
enne kui midagi ettevõttate, mis teile ehk acalikust
fisfust peastes igawest õnnetust sünnetab. Pealik